УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 106. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 7-го ЧЕРВНЯ (JUNE) 1969 No. 106. VOL. LXXVI

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 6 червня 1969

В АМЕРИЦІ

ДОРАДНИКИ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА В СПРАВАХ ОСВІТИ НАКРЕСЛИЛИ ПЛЯН, здійснення якого принесло б великі зміни у ділянці шкільництва в ЗСА Идеться про плян великого збільшення допомоги публічним школам збоку федерального уряду, розрахований на багато років з тим, що публічні школи в найбільш убогих районах мали б найпершими одержати особливо високу економічну поміч від уряду. За цим пляном, що його розглядатиме Конгрес через кілька місяців, будуть значно збільшені урядові видатки на кожного учня та видатки на модернізацію шкільних приміщень і устаткування в клясах.

ВСІ 79 ПАСАЖИРІВ ЗГИНУЛИ В КАТАСТРОФІ МЕХІКАНСЬКОГО ЛІТАКА, який летів до Монтерею в Мехіко і розбився об гору в районі гір С'єрра Мадре — Материнських Гір. Погода в тому районі була надзвичайно погана. Рятувальна експедиція не змогла дістатись до місця катастрофи на джіпах і мусить підійматись на висоту яких 5 миль пішки. У катастрофі загинув і відомий мехіканський тенісист - чемпіон Рафаель Осуна.

УРЯД ЧІЛЕ ОФІЦІЙНО ПОПРОХАВ РЕПРЕЗЕНТАНТА ПРЕЗИДЕНТА Р. НІКСОНА — губернатора стейту Ню Иорк Н. Рокефеллера, щоб він не відвідував тієї країни, з огляду на заворушення лівих елементів та загрозу безладдя і страйку. Н. Рокефеллер мав відвідати Чіле в червні з метою вивчити особливо гострі потреби народу в тій країні та імовірної допомоги збоку американського уряду. Міністер закордонних справ Чіле буде розмовляти з Н. Рокефеллером у Вашингтоні.

ДЕВ'ЯТЬ ПОЛІЦАЇВ У КОЛУМБУСІ ОБВИНУВАЧЕНО В ТОМУ, ЩО ВОНИ БРАЛИ ВЗЯТКИ-ХАБАРІ від ракетирів - картярів і подібного елементу в тому місті. Федеральне Бюро для кримінальних справ впродовж трьох років досліджувало цей випадок. За останні два роки яких 70 осіб у Колумбусі заарештувала поліція за недозволені фінансові операції, картярські гри тощо.

У ДІТРОЙТІ ВПЕРШЕ ВИСУНУВ СВОЮ КАНДИДАТУРУ НА ПОСАДНИКА МІСТА НЕГР РИЧАРД ОЙСТЕН. Він належить до поміркованих діячів, працював у різних громадських інституціях. Вибори в Дітройті відбудуться у вересні ц. р. Теперішнього посадника міста, білого, Д. Каванагу, підтримує багато негрів, однак, це не виключає завзятих змагань між ним і новим кандидатом.

У СВІТІ

В'ЄТКОНҐ РІШИВ відкинути пропозицію теперішнього південно - в'єтнамського уряду — переведення з ним безпосередніх переговорів, щоб знайти компромісову політичну розв'язку В'єтнамської проблеми. Таким чином в'єтнамські комуністи, відмовляючись переговорювати з південно - в'єтнамським урядом і відмовляючись вести ділові переговори — явні або засекречені — на Паризькій конференції — внеможливлюють замирення, якого не можна досягнути без переговорів і без компромісу.

АВСТРАЛІЙСЬКА АДМІРАЛІЦІЯ ОПРИЛЮДНИЛА заяву про трагічний в наслідках зудар між австралійським літаконосцем „Мелбирн" і американським нищильником „Френк І. Івенс", який стався під час морських маневрів на Китайському морі. У тому зударі згинули 74 американські моряки. Австралійське звідомлення прославляє поведення австралійських моряків, які миттю кинулись рятувати оцілілих американців. З потапаючого нищильника та з морських хвиль врятовано 216 моряків. Припускають, що „Мелбирн" наїхав на „Френка І. Івенса" в хвилині, коли той останній скрутив з свого курсу й опинився впереді „Мелбирна", рятуючи летунів із літака, який мав осісти на чердаку літаконосця, але не долетів до нього.

ЧЕСЬКО - СЛОВАЦЬКІ КОМУНІСТИ ВЗЯЛИ на себе місію переконувати й зацитькувати опозиційних західніх комуністів на московському міжнародному комуністичному збіговищі, що розпочалося 5 червня ц. р. Чесько - словацька делеґація складається з самих вірних прислужників Москви — Гусака, Струґаля, Біляка, Індри і інших. „Сам" Брежнєв виїхав їм назустріч на летовище і з кожним із них тричі розцілувався.

АЛЕН ПОГЕР ПРОДОВЖУЄ свою виборчу кампанію: в найближчу неділю відбудуться вирішні вибори нового французького президента, при чому кол. прем'єр де Ґолля Жорж Помпіду змагається із Аленом Погером. Погер, голова французького сенату, не має реальних шансів виграти, але він заявив, що йдеться вже не про його перемогу, а про перевірення сили центро - лівого французького табору, який протиставиться правому консервативному де-ґоллівському таборі, що його репрезентує Помпіду.

ДО АВСТРАЛІЇ ВТЕКЛИ з так званого Західнього Іріяну, себто Західньої Нової Ґвінеї деякі провідники папуасів, які бунтуються проти індонезійського правління. Вони твердять, що Індонезія не думає перевести чесного й об'єктивного плебісциту, що його зобов'язалась перевести в липні і серпні цього року на Західній Новій Ґвінеї, а приготовляють пофальшування плебісциту, попереджуючи його масовими арештами.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ВІЛЛІ БРАНДТ ПРИЙНЯВ у Бонні румунського віце - міністра закордонних справ Георґе Мачувеску, дармащо Румунія визнає також Східню Німеччину. Однак Західня Німеччина рішила формально закрити свою амбасаду у столиці Камбоджи, у відплату за визнання Камбоджею комуністичної Східньої Німеччини.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" СТВЕРДЖУЄ, що єгипетські збройні сили тепер більші і кращі, аніж були перед 5-тиденною ізраїльсько - арабською війною в червні 1967 р. Ту статтю „Правда" помістила з приводу закінчення 300-ма єгипетських летунів півторарічного вишкільного курсу у Совєтах. Заяву „Правди" деякі коментатори розуміють, як моральну підтримку для тих арабських екстремістів, які наполягають, щоб повести нову війну проти Ізраїлю з ціллю виперти ізраїльців силою з окупованих ними арабських теренів.

ПО ВСІЙ ІТАЛІЇ КОТИТЬСЯ хвиля страйків. Найболючіше відчувається поштовий страйк, внаслідку якого накопичились вже по всіх поштових урядах маси нерозподіленої і не переданої адресатам пошти. В одному Римі було з початком цього тижня 25 тонн листів 1-ої кляси, 50 тонн посилок 2-ої кляси і 260.000 нерозданих пакунків. Багато італійців, головно купці, які мають тісні зв'язки з закордоном, виїздять до прикордонних містечок у Швайцарії, щоб там надавати свою пошту.

ПРЕЗИДЕНТСЬКА КОМІСІЯ В СПРАВІ ЗАВОРУШЕНЬ СТВЕРДЖУЄ „КРОВОЖАДНІСТЬ" АМЕРИКАНЦІВ

Вашингтон. — В серпні минулого року тодішній президент Линдон Б. Джансон створив окрему Крайову Комісію для прослідження причин і відвернення насильства і ця Комісія опублікувала тепер звіт своїх досліджень, в якому стверджується, що „американський нарід є радше кровожадний у своїй акції і реакції". Згадана Комісія була створена після вбивства сенатора Роберта Кеннеді і вона складалася з 13 науковців. Очолювали її професор історії в університеті Джана Гопкінса в Балтіморі д-р Гю Дейвіс Ґреґем та професор політичних наук в Прінстонському університеті д-р Тед Роберт Гюр і вони зредаґували заключення звіту, що складається з 22 розділів та був опублікований в річницю вбивства сенатора Кеннеді. У звіті, що є першою того роду дослідною працею, подано, на базі документів, своєрідну „традицію насильства" в Америці, що ним користуються і його практикують різні групи для досягнення своїх цілей. Автори стверджують, що серед усіх народів існують тенденції до насильства, але пробують дати відповідь на запит, чому ці тенденції в Америці оживають і посилюються, як серед інших народів заникають. „Першою і наявною відповіддю на це є факт, що деякі кривди в Америці не тільки не розв'язано, але в останніх роках ще загострено" — сказано в звіті. Дальшу відповідь на це — сказано в звіті — дає те, що „міт перетоплюючого кітла" заслонив факт, що ЗСА складаються з безлічі етнічних, національних, реґіональних та професійних груп, які між собою змагаються і суперничають. „Майже кожний акт насильства в нашій історії, публічний чи приватний, антаґонізував одну групу рівночасно, як задовольняв іншу" — сказано в звіті, в якому дальше стверджується, що кривди і задоволення з насильства так себе взаємно підсилювали, що ми перемінилися в радше кровожадний нарід в акції і реакції. Ми можемо такими залишитися так довго, як довго багато з-поміж нас думає, що насильство дає остаточну розв'язку для наших соціяльних проблем". У звіті є окремі розділи про насильство в Европі, про насильство під час Американської Революції, в якій вважалося, що „ціль освячує засоби" та багато інших студій на цю тему. Автори звіту, який має 350.000 слів, в заключенні стверджують, що цей звіт „повинен дати основний вгляд на причини і характер насильства в Америці" та що він допоможе зрозуміти, „як твориться і зберігається громадянський мир".

ЗСА докладуть усіх зусиль для поправи взаємин з Латинською Америкою

Вашингтон. — Стверджуючи, що є вияви „деякого незадоволення" в країнах Південної Америки з актуальної політики ЗСА, державний секретар Вілліям П. Роджерс заявив під час своєї пресової конференції в четвер 5 червня ц.р., що уряд президента Ніксона докладе всіх зусиль, щоб поправити теперішню ситуацію. Латинська Америка є для З'єднаних Стейтів Америки одною з найважливіших частин світу і було б дуже трагічно, якщоб взаємини ЗСА з Латинською Америкою погіршувалися. Торкаючись справи ворожого ставлення, що з ним зустрівся губернатор Рокефеллер в деяких країнах Південної Америки, зокрема з боку Перу, яке взагалі не погодилося на відвідини Рокефеллера, і відкликання його ж відвідин у Венесуелі й Чіле, Роджерс заявив, що на його й Рокефеллера думку, заворушення в тих чи інших південноамериканських державах не репрезентують якогось глибшого неприхильного ставлення їх населення чи й урядових чинників до ЗСА. Все ж таки, вони доводять, що є там деяке незадоволення із сучасних взаємин, і тому треба зробити все, щоб ці взаємини поправити. В дальшому Роджерс заявив, що в загальному відвідини губернатора Рокефеллера в країнах Латинської Америки дають добрий вислід і запляновона програма його поїздок буде завершена.

Відбуваються спроби до лету „Аполло-11", на черзі підготова до випущення „Аполло-12"

Кейп Кеннеді. — Починаючи з середи 4 червня ц.р. тут відбуваються спроби майбутнього випущення космічного корабля „Аполло-11" і висадження частини його залоги на Місяць. У цих спробних вправах беруть участь усі три астронавти призначені до залоги „Аполло-11": цивільний летун Ніл А. Армстронґ, полковник летунства Майкел Коллінс і полковник цих же збройних сил Едвін Е. Алдрін, Юн. В четвер 5 червня вони випробовували процедуру десанту на Місяці і на п'ятницю 6 червня були призначені їхні лети в кабіні. Випущення Аполло-11" заплиноване на середу 16 липня і, коли все піде добре, то 20 липня Армстронґ і Алдрін висадяться на Місяць і в той час Коллінс продовжуватиме сам лет в орбіті Місяця, керуючи командним судном. Одночасно із цим на ракетних базах в Кейп Кеннеді йде випробовування космічного корабля — „Аполло-12", члени залоги якого мали б перевести другий десант на Місяці у вересні або в листопаді цього року. Точна дата випущення й десанту „Аполло-12" буде встановлена аж після закінчення місії „Аполло-11" і докладного вивчення науковцями вислідів й умов першого десанту, що його мають здійснити астронавти Аполло-11.

Роджерс: „Америка не взяла шлюбу з ніяким урядом Південного В'єтнаму"

Вашингтон. — Державний секретар Вілліям Роджерс заявив на своїй пресовій конференції в четвер 5 червня ц. р., що „Америка не взяла шлюбу з ніяким урядом Південного В'єтнаму", підкресливши, що вона „взяла шлюб" тільки з волею південно-в'єтнамського народу. Цим своїм ствердженням, за найпершими коментарями американської преси, державний секретар потвердив повну незалежність американської політики супроти теперішнього режиму в Південному В'єтнамі та потвердив давне становище американського Уряду, що Америка визнає кожний уряд, як узагалі кожний режим у Південному В'єтнамі, який буде наслідком свобідного вияву волі тамошнього народу. З запитів журналістів і відповідей В. Роджерса на тій пресовій конференції з'ясовано, що американський Уряд рішуче відкидає комуністичну вимогу, щоб у Південному В'єтнамі правив коаліційний уряд без уваги на вибори чи плебісцит, бо така вимога рівняється практично накидуванню народові комуністичного диктату. Зате американський Уряд схиляється до концепції мішаної, коаліційної, Комісії, зложеної з представників теперішнього режиму в Південному В'єтнамі і комуністичного підпільного Фронту Національного Визволення, яка мала б нагляд над виборами чи плебісцитом. Роджерс заявив, що південно-в'єтнамський президент Нґуєн Ван Тіє не відкидає цілком проєкту нових виборів, без уваги на конституційну постанову, що найближчі вибори повинні відбутися аж у 1972 році — якщо такі нові швидші вибори мали б становити одну з точок замирення. В такому випадку можна би змінити конституцію, але В. Роджерс застерігся, що це справа Південного В'єтнаму Зате він висловив жаль, що в'єтнамські комуністи, В'єтконґ і його Фронт Національного Визволення, не погодились на безпосередні розмови з теперішім урядом у Південному В'єтнамі, як це запропонував був Нґуєн Ван Тіє, бо тільки з таких розмов могла б виринути плятформа замирення.

ЗСА збережуть свої військові бази в Еспанії і Японії

Вашингтон. — Заступник державного секретаря для політичних справ Алексіс Джансон поінформував в минулий четвер сенатську Комісію для закордонних справ, що між американським Урядом і Еспанією прийшло до порозуміння щодо тимчасового продовження договору про американські бази в Еспанії на дальших два роки. Той договір вигасав в 1970 році, ото ж американські морсько-летунські бази в Еспанії включно з атомовою базою в Рота існуватимуть за незміненим статусом до 1972 року, при чому Банк для експорту-імпорту уділить Еспанії довготермінового кредиту для вможливлення їй закупити в Америці зброю і новий виряд на суму 50 мільйонів дол. Американські керівні кола переконані, що й після 1972-го року існуватимуть між ЗСА й Еспанією тісні й близькі взаємини та що в міжчасі вдасться довести до нового договору. В тому самому дні, в минулий четвер, державний секретар Вілліям Роджерс заявив на своїй пресовій конференції, що він не має ніяких сумнівів, що американсько-японські переговори, які потривають ще кілька місяців, доведуть до повного порозуміння щодо американських баз в Японії. Державний секретар назвав „дуже приязними й дуже корисними" наради, що їх переведено в останніх днях у Вашингтоні з японським міністром закордонних справ Кіічі Аічі. Японія, ствердив Роджерс, є тепер третьою державою з найбільшою економічною продукцією у світі і державою з спеціяльними завданнями на Далекому Сході і тому ЗСА мусять зберігати з нею якнайкращі взаємини.

ЗСА продовжуватимуть спроби із стратегічними ракетами

Вашингтон. — Державний секретар В. П. Роджерс подав до відома, що уряд през. Ніксона вирішив продовжувати випробовування удосконалених стратегічних ракет. не зважаючи на попередження деяких членів Конгресу, що такі спроби можуть вплинути некорисно на успіх переговорів між ЗСА й Совєтським Союзом в справі обмеження зброєнь. Згідно із повідомленням Роджерса, продовжування спроб із стратегічними ракетами не матиме ніякого впливу на вислід роззброєневих переговорів і ці спроби можна буде переводити навіть тоді, коли вже почнуться, передбачені на літо цього року, переговори.

„АПОЛЛО-10" НА МІСЦІ СВОГО „НАРОДЖЕННЯ"

Перевезену до місця її збудування — в Північноамериканських Фабриках Роквелла в Довні, Каліфорнія, — командну кабіну космічного корабля „Аполло-10" перевіряють інженери й керівники цієї компанії. Поверхня кабіни позначена виразними слідами пропалення, що його зазнав „Аполло-10" під час свого короткого пролітання атмосферою Землі.

У Москві розпочалось за закритими дверми міжнародне збіговище комуністів

Москва. — Довго підготовлювана і ще довше плянована міжнародна комуністична конференція розпочалась в четвер 8 червня ц. р. на Кремлі, але — за закритими дверми, із суворими приписами щодо зберігання тайни нарад. Коло 100 совєтських і закордонних журналістів запрошено на відкриття конфереції, але в останній хвилині не допущено їх до залі нарад і після першого засідання передано їм тільки короткий зміст привітальної промови генерального секретаря компартії СССР, Леоніда Брежнєва. Він заявив, що цей з'їзд має за завдання „об'єднати міжнародний комуністичний рух на принципах марксо-ленінізму і пролетарського інтернаціоналізму". Не подано покищо нічого про промови ще 6-ох комуністичних „вождів". У тому з'їзді формально беруть участь 75 комуністичних партій, однак тільки половина їх є леґальними партіями в дійсних державах, а найменше 33 приявні на тому з'їзді делеґації репрезентують або підпільні комуністичні організації, або просовєтські відлами компартій (з Індії і Ізраїлю), або маленькі й без значення комуністичні організації в маленьких країнах без повної державної суверенности, як ось Порто Ріко, Східній Пакістан і французькі острови Ґваделюре, Мартінік і Реуніон. Відсутні на тому з'їзді компартії Китаю, Альбанії, Юґославії, Північної Кореї, Північного В'єтнаму, Японії й Індонезії. Докладної статистики і правдивого стану того збіговища не можна було зразу ствердити з уваги на засекречування подробиць большевицькими властями та обмеження свободи рухів преси.

Медаля-пам'ятка до 10-річчя проголошення Тижня Поневолених Націй

Ню Иорк. — Комітет Поневолених Націй видав срібну і брондзову пам'яткові медалі до 10-річчя проголошення Урядом ЗСА Тижня Поневолених Націй, що його будуть відзначати цього року в третьому тижні липня, за урядовим законом. Проєкт медалі дуже добре виконав мистець Трігве А. Ровелстед. Білоруська газета „Беларус" у числі з травня помістила фотознімку проєкту медалі і її автора. З однієї сторони медалі вирізьблено профіль пок. Президента ЗСА Двайта Айзенгавера, за якого було прийнято закон про Тиждень Поневолених Націй, оточений 28 зірочками — символами поневолених народів. З другого боку зображено статую Свободи і викарбувано англійською мовою напис — слова, взяті з 86-90 параграфів Закону про Тиждень Поневолених Націй: „Президент ... повідомляє ... проклямувати кожного року ... аж доки свобода і незалежність не будуть здобуті для всіх Поневолених Націй світу". Ціна срібної медалі 10 дол., мідної два з половиною доляри. Срібні медалі нумеровані, їх лише десять тисяч штук. Медалі, очевидно можна буде придбати в Центральному Комітеті Тижня Поневолених Націй, або в місцевих Відділах.

Варшавська газета „Наше Слово" згадує про оперу „Анну Ярославну" і ювілей УНСоюзу

Варшава, Польща. — Тижневик „Наше Слово", що виходить українською мовою, як орган Головного Правління Українського Суспільно-Культурного Товариства, помістив у числі з 1-го червня 1969 р. репортаж М. Дзвінки під наг. „Роман Рудницький — віртуоз світової слави". У репортажі розповідається з найбільшим захопленням про перший виступ у Польщі 26-річного піяніста-віртуоза Романа Рудницького в другій декаді місяця травня, де він дав одинадцять концертів, виконуючи твори Бетовена, Шопена, Равеля, Моцарта, Стравінського та ін., а також твори Рудницького-батька. Газети писали про виступи Романа Рудницького в захоплених тонах, а газета „Штандар Млодих" з 20 травня назвала його концерти, сольові і з симфонічними оркестрами, ревеляційними. У репортажі згадано, що Роман Рудницький народився в ЗСА, що він українського роду та подані ін. біографічні дані і поміщено фотознімку з Р. Рудницького при фортепіяні. Крім того, у „Нашому Слові" сказано про батьків піяніста-віртуоза Р. Рудницького, зокрема: „Його батько Антін Рудницький — відомий композитор, піяніст, дириґент музичних театрів Харкова, Києва, Львова, та критик і історик музики. Мати — Марія Сокіл, відома оперна співачка, ліричне сопрано, концертувала в багатьох країнах. Зараз вони мають власну музичну школу в Ню Джерзі. А. Рудницький є дириґентом хору „Кобзар" у Філядельфії. На честь 75-ліття Українського Народного Союзу в Америці він написав оперу „Анна Ярославна", якої прапрем'єра відбулася в день ювілею, 24 травня ц. р. в Карнеґі Гол (головний музичний зал у Ню Иорку). Опера була поставлена українською мовою. Весь Ансамбль музичного театру виступатиме і в інших містах Америки. При нагоді слід відмітити, — пише М. Дзвінка в „Нашому Слові", — що йдуть розмови в справі постановки цієї опери Краківським музичним театром".

„Українці не люблять, щоб їх звали росіянами", — каже диктор радіо „Ню Йорк Таймс"

Ню Иорк. — У середу 4-го червня о год. 8:20 вечора радіостанція „Ню Иорк Таймсу" (WQXR) — сповістила слухачів, що вони почують рідко виконувану Другу Симфонію російського композитора Петра Чайковського, т. зв. „Малоросійську". При тому диктор згадав, що П. Чайковський був родом з України та зазначив, що „українці не люблять, коли їх називати малоросами або росіянами", але коли жив П. Чайковський така офіційна назва існувала. „Малоросійську" симфонію передавано з грамофонного запису, у виконанні совєтської оркестри під дириґуванням Ігоря Маркевича. Виконання цього твору тривало понад півгодини. У цій симфонії, написаній композитором під час перебування у своєї сестри на Чернигівщині, П. Чайковський використав кілька українських народних мелодій, а особливо розробив народну жартівливу пісню „Унадився журавель". Формально цей твір Петра Чайковського зветься „Друга Симфонія у сі-мінор, „Малоросійська".

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Моральна і збройна сила Америки

У вівторок і середу цього тижня президент Ніксон виголосив дві промови: одну з нагоди відкриття Бібліотеки при Стейтовому університеті в Медісоні, Савт Керолайна, присвячену проблемі загроженої громадської моралі, і другу на градуації кадетів Летунської Академії в Колорадо Спрингс, — присвячену проблемі провідної ролі ЗСА у вільному світі. В обох випадках Президент картав нездорові явища в Америці — в першому випадку університетських ворохобників, в другому — прихильників обмеження збройної сили Америки, що їх Президент назвав „неоізоляціоністами". Президент перестеріг випускників Академії, що вони матимуть діло не тільки із зовнішніми ворогами своєї країни, але й також з земляками, які вважають, що видатки на збройні сили і на оборону волі у світі повинні йти радше на „харитативні" внутрішні потреби. Чого варті найкращі здобутки добробуту, запитував Президент, якщо не буде кому ними користуватися?!..

Гостру промову Ричарда Ніксона напевно породили виступи деяких видатних американських діячів ліберального крила, в тому числі членів Конґресу, проти започаткування системи протиракетної оборони, за відкликання з Південного В'єтнаму американського війська, проти продукції нового типу військового літака, проти продукції атомової ракети із „многочленною головкою", проти приймання міжнародних зобов'язань та за звернення головної уваги на крайові проблеми. Ніксон заявив, що він „основно не погоджується із скептиками та ізоляціоністами". Заповідаючи збереження провідної ролі Америки у вільному світі, він логічно арґументував, що в нинішній міжнародно - політичній констеляції повагу у світі може мати тільки мілітарно сильна, могутня держава. І вказав на жалюгідну долю Чехо - Словаччини, миролюбної, але слабої, якої не пощадив її „союзник"-аґресор.

Найсильнішим зворотом у тій прегарній промові Ніксона було, мабуть, речення: „Націоналізм прославляють і оплескують, як лік на всі недуги в кожній країні — за вийнятком З'єднаних Стейтів". У цьому ствердженні криється, мабуть, дефініція всіх нинішніх найбільших не тільки внутрішніх, але й закордонних турбот Америки. Пропаґатори обмеження міжнародної ролі Америки із поширенням діяльности Уряду на внутрішньому терені не беруть на увагу націоналістичного руху в широкому світі, спертого на вірі у вищі вартості і вищі цілі нації, — вони не беруть цього на увагу також у відношенні до Америки, задивлені в матеріяльні чинники. Збільшення числа варстатів праці, підвищення життьового рівня кольорових верств населення, розбудова доріг, шкіл, шпиталів, збільшені федеральні субвенції містам, поширена програма боротьби проти бідности — все це, очевидно, добрі й похвальні речі, але позбавлені того духового змісту, яким є ідея. Чого варта, наприклад, найвища освіта для людини і найбільш вибагливі її життьові умовини, коли вони виявляють ідейну пустку?!

Обидві промови Ричарда Ніксона заторкували ту основну проблему — моральної сили народу і держави, яка в обличчі запеклого й до зубів озброєного ворога мусить іти впарі із мілітарною силою. Критики Уряду не люблять говорити про загрозу для Америки збоку комунізму взагалі і — конкретно — збоку Совєтського Союзу та комуністичного Китаю. Ліберальні пацифісти вірять у миролюбність Москви і радять прийняти комуністичний Китай до Об'єднаних Націй, з вірою, що тоді й Пейпінг стане „співіснувальним". Ніксон назвав увесь той табір „школою ізоляціоністичної думки".

Очевидно, що такий гострий виступ Президента не міг сподобатися тим, на адресу яких були звернені його гіркі завваги. Неначе на потвердження приповідки „вдар по столі, а ножиці відізвуться" — висловив своє невдоволення голова сенатської Комісії закордонних справ Дж. В. Фулбрайт, який закинув Ричардові Ніксонові „демагогію" і не зацукався пригадати „часи" покійного сенатора Джозефа МекКарті, що у своїй ненависті до комуністів вбачав їх і там, де їх не було. Але Ніксон не є Джозефом МекКарті. Це — реаліст і відповідальний державний муж, який має відвагу говорити правду в очі своїм критикам. За це вони його не люблять, але в цьому власне його сила і в цьому вартість цих його останніх двох виступів.

Степан Женецький

МОСКВА ОПАНОВУЄ ІНДІЙСЬКИЙ ОКЕАН

Зацікавлення Москви Індійським океаном почалося зразу після того, як Британія рішила відтягнути до 1971 року свою мілітарну залогу на схід від Суезького каналу. Англійська військова фльота, стаціонована в Синґапурі, вже поменшилася до 11 одиниць.

Совєтські кораблі напливають до Індійського океану з морської бази у Владивостоку, на Далекому Сході, проходячи попри Синґапур і через затоку Малякка, а також з Чорного моря через Середземне море, Південну Атлантику і довкола Африки.

Адмірал Джан С. МекКейн, командувач американської фльоти на Пацифіку, заявив недавно: „Москва розбудовує на Індійському океані не лише свою морську потугу, але також океанографічну, рибальську і торговельну фльоту".

Знавці оцінюють, що совєтська військова фльота на Індійському океані складається з 14 кораблів, озброєних ракетами. Вони оперують на захід від узбережжя Індії, в Арабському морі. Більшість совєтських кораблів мають свою базу у Владивостоці, але коли Суезький канал буде відкритий, вони одержуватимуть постачання також з баз на Чорному морі.

Рухи совєтських підводних човнів

Склад совєтської фльоти на Індійському океані час від часу змінюється. Недавно московські „Известия" цитували адмірала Серґєя Ґоршкова, який згадував про совєтський підводний атомовий човен, що відбув чотиримісячну подорож по Індійському океану.

Адмірал МекКейн заявив, що Москва цілком одверто виявляє намір заповнити порожнечу, яка постане після того, як Британія відтягне свою військову фльоту з Індійського океану.

Минулого року під час візити до Індії адмірал Ґоршков добивався від індійського уряду дозволу на створення совєтської морської бази, але йому в цьому відмовлено. Проте, індійський міністер оборони, Сваран Сінґ, заявив адм. Ґоршкову, що Індія може забезпечувати совєтські військові кораблі свіжою водою, харчами та конечними направами так, як робить це у відношенні до кораблів Америки, Англії та інших країн.

Адмірал МекКейн твердить, що совєтська військова фльота на Індійському океані випробовує тепер можливості оперувати далеко від своїх власних баз, використовуючи техніку самопостачання. Фльота ЗСА вже давно користується тією технікою.

Немає повітряної охорони

Цей спосіб, при якому постачання забезпечують допоміжні кораблі, дає змогу совєтській фльоті обходитися без баз. Але він криє в собі велику небезпеку — залишає кораблі без повітряної охорони. Отже совєтська військова фльота може опинитися у такій самій ситуації, в якій опинились були англійські кораблі „Велз" і „Принц Велз" під час другої світової війни, коли японські торпедні літаки затопили їх біля Маляйського узбережжя.

Єдиний спосіб, яким большевики могли б забезпечити свої кораблі на Індійському океані повітряною охороною — збудувати великі літаконосці. Одначе, це потягнуло б за собою величезні видатки. Замість того, твердять знавці, большевики продовжують будувати гелікоптероносці типу „Москва".

Якщо ж їм удасться підшукати морські бази, і вони зможуть користуватися ними так, як американці користуються своїми, це розв'яже проблему повітряної охорони.

Совєти залицяються до Синґапуру

Шукаючи баз, Москва останнім часом починає нав'язувати контакти з Маляйзією та Синґапуром, шукає можливости збудувати їх у Східній Африці або над Червоним морем — в Судані та Ємені.

Ця проблема була б розв'язана, якщо большевикам удасться одержати базу в Синґапурі, після того, як англійці залишать її в 1971 р. Синґапурська база має величезний сухий док, 5 плаваючих доків і обладнана всією потрібною машинерією.

Свої загравання почала Москва з економічного боку — дала Синґапурові великі замовлення на продукти і започаткувала авіяційну лінію Чорне море — Синґапур, щоб у такий спосіб конкурувати з англійською Далекосхідньою лінією. Большевики також договорилися з кораблебудівною фірмою Юронґ, яка має обслуговувати їхні кораблі, що оперують на Індійському океані.

Острів Маврицюс

Москва має на увазі і деякі острови на Індійському океані. На острові Маврицюс совєтські танкери вже користуються пристанню Люїс. Цьому острову загрожує в 1970 р. економічна криза, коли забереться звідти англійська адміністрація, і Москва, очевидно, запропонує йому економічну допомогу, щоб взаміну за це одержати дозвіл на будову там своєї бази. Москва вибрала також околицю острова Маврицюса для своїх космічних експериментів.

Сто років тому лорд Керзон, віцекороль Індії, остерігав: „Росіяни стануть дуже небезпечними, коли дійдуть до Індійського океану. Тож на кожний крок Росії в сторону Індії Англія мусить відповідно протидіяти, інакше Росія піднесе свій прапор на берегах Перської затоки. Першою дією Росії там буде заатакувати Індію і зломити нашу потугу".

Виринає питання: чи Америка, яка на місце Англії стала „королевою морів", допустить до того, щоб на Індійському океані всадовилася Росія, чи сама заповнить порожнечу після виходу Англії?

Людмила Коваленко

ЗУСТРІЧ З УКРАЇНОЮ

(2)

„Майже така сама зміна відбувається під впливом поляків у Богачі, уродженцеві „Малопольської", тобто Галичини. Хати там стоять „одна над одною, і людині нема чим дихати... Ноги босі, бавовняні штани і одна сорочка... раз на день кукурудзяна страва, горілка, молитви, священики й шинкарі, знову молитви, знову горілка, сварка... ударив когось і чоловік помер — мусиш тікати за кордон". Аж у польських горах Богач вирівнюється в людину, стає мисливцем, під час війни організує спротив німцям у горах — і там гине.

„Поляки скрізь перемагають німців, виявляючи чудеса відваги. Наприклад, панцерний корпус „Германія", що має найновішу зброю, невидані ще гармати і чекає на те, щоб Львів упав і він міг би тріюмфально увійти в місто, цей корпус знищили поляки. І як! Дуже просто: „Кожний вояк тримав в одній руці рушницю з багнетом, а другою тримався за лікоть сусіда. І вони напали зненацька на панцерний корпус, і за вісім годин він перестав існувати". А поляки „дістали досить озброєння і матеріялів, щоб змоторизувати половину своїх полків".

Чому ж Польща не встояла? Винні союзники — англійці і французи та ще совєти, які напали на Польщу зі сходу. Очевидно, мусів би повторитися „цуд над Вислою" (тільки вже без українських козаків), але союзники, зрадивши Польщу, віддали нацистам на поталу всю Европу.

„Але коли жид і „малополяк" під впливом поляків ще можуть стати польськими патріотами і окупити свою провину перед Польщею, то для українців у автора нема доброго слова.

Вже на початку він вигукує патетично: „І поки зовнішній світ спить, і жінки та чоловіки вмирають, країна горить і надії розлітаються в хмарі цегли, і мортар, і жалю, і поки люди, як Андерс, Чума, Пржеджмірський, Піскор, Куцеба і Унруг відбивали німців при Бржеську, Влодаві, Парчеві, поки вони успішно обороняли Люблин і виграли під Красноставом, відібрали назад Замостя, Томашів і Білгорай, зняли облогу зі Львова, обороняли Варшаву і почали останній наступ у великій офензиві від Сохачева, — мільйон (!) росіян, українців, монголів, туркменів, узбеків, грузинів, китайців, татар, киргизів, черкесів, латишів і литовців вкотився в Польщу зі сходу і північного сходу, як велике безбарвне море гострих азіятських шапок (!), комічних футер та брудно - коричневих, довгих по кісточки шинелів, і рушив, пожираючи все, як чума, на захід. За ними здіймалися стовпами чорного диму міста і села, поля і ліси. Орди українців (!) піднялись, щоб грабувати, ґвалтувати, палити, убивати. Знову, як у кривавих минулих століттях, східні кордони обернулися на велике смертне вогнище — і Азія впала на Европу" (стор. 435).

Чим гірші поразки поляків, тим більша лють автора на українців. Вони „скрадаються в лісі поночі, перерізують глотки серпами..." Або: „Це був особливо кривавий день, коли українці нападали на втомлену колону польського війська... Вони стали зухвалими, ці українці. Большевики були менше як за десять кілометрів, і незабаром вони будуть в лісах замість німців, маючи українців, що показуватимуть їм дорогу. Щодня большевики підходили ближче, а українці ставали зухвалішими... Вони засідали в кущах і підтинали ноги коням. Вони підпалювали ліси. Вони різали відсталих і добивали поранених. Не можна сказати, щоб вони просто убивали. Ні, смерть захоплених ними вояків була гірша. То були дії розкладеного ненавистю розуму. Гострі палі, пробиті через задній прохід (тобто ті кари, що їх колись поляки стосували проти українських козаків, тепер приписуються українцям! — Л. К.), заливання людини на смерть сечею: паліччя тримає рот відкритим, здирання шкіри з живої людини і розтягання її кіньми, кастрація і спалювання жертв, повішених догори ногами над ватрою..."

Скільки треба злобної уяви, щоб вигадати всі ці роди тортур, до яких українці ніколи не вдавались. Дещо з цього виробляли большевики, дещо — самі поляки, знущаючись над українцями, а дещо витворила розпалена уява автора.

Він не виправдує і поляків, які, „перемагаючи" німців, мають іще і силу на розправу з українцями: „Вояки не щадили українців. Вони стріляли їх де тільки бачили, а коли траплявся їм ранений селянин, добивали його багнетами або вішали, не розпитуючись. Вони вішали й жидів. Багато керівників комуністичної міліції були молоді жиди. Одного дня піхота в запіллі схопила пораненого жида і повісила його на його власному поясі — і Берґ дивився і нічого не відчував" (стор. 588). Щобільше, він перебрався в шкіряну куртку повішеного жида і, замішуючись серед жидів, розвідував про становище в селах, через які проходила колона війська, тікаючи на Румунію.

Звичайно, ці уривки не дають уявлення про сюжет і розвиток інтриґи в романі. Ми шукали згадок про Україну — і знайшли дикі наклепи.

Цю книжку нелегко чита-

(Закінчення на стор. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ВЕСНЯНІ КВІТИ

Рівно два тижні тому дві небуденні події прикували всю нашу увагу: прем'єра нової опери Антона Рудницького „Анна Ярославна" і щасливий поворот з околиць Місяця космічного корабля „Аполло-10". Як знаємо, наші браві астронавти спустилися на Землю чи то пак — на води Пацифіку, в понеділок 26-го травня, а тим самим пропала їм нагода бути на прем'єрі „Анни Ярославни" так у Ню Йорку, як і в Филядельфії. І багато хлопці втратили з цього приводу, розуміється . . .

Подібне трапилось зі мною під час цього меморіяльного кінця тижня або на Зелені Свята старого стилю. Раз чоловік офірувався взяти участь в зеленосвяточних поминках за душі наших Поляглих під символічною могилою в Глен Спей, то вже тим самим не мав змоги поїхати на ювілейні святкування Українського Народного Союзу до Шамокіну — цього антрацитового серця Пенсилвенії, де 75 років тому Батько-Союз „народився і в пелени повився", — як співається в стародавній колядці.

А тепер мені жаль і велика шкода, що там не був, тим більше, що траплялася оказія поїхати туди в красному, весняному товаристві і тим самим автобусом, що ним їхав дівочий хор „Веснівка" з рідного Торонта, під керівництвом Квітки Зорич-Кондратської, що прибув аж з королівської Канади, щоб пошанувати Батька, заспівати йому „многії літа" солов'їними голосками. Цей хор, або ці перепелички, як назвав їх один головний радний, приняв найкращу, весняну квітку до кресані 75-літньому Ювілятові, і в не одного союзового піонера, твердого, пенсилвенійського „демка, серце зм'якло-відмолоділо, як лиш споглянув на таку красу!

Душа радіє, що так багато цієї краси й молодого квіту можна було бачити на обидвох виставах „Анни Ярославни", так на залі, між публікою, як і на сцені, між виконавцями оперового дійства. Скільки весни-юности, чару-принади внесли на сцену молоденькі балерини зі школи Роми Приймм-Богачевської у веснянках-хороводах 2-ої дії, другої картини! Кажуть, більше цієї принади і своїх хореографічних умілостей показали юні танцювальниці у Филядельфії, на великій сцені, де було, як то кажуть, куди розмахнутися!

З нюйоркської ж прем'єри мені (та й не тільки, думаю, мені) особливо запам'ятався один, символічний, можна б сказати, момент, коли після вистави шанувальники, друзі і вся громада вітали авторів і артистів квітами, складали їм ґратуляції . . .

Тоді, якщо пригадуєте, вийшов на сцену молодий хлопчина в уніформі вояка американської авіяції, підніс незабутній Анні Ярославні — співачці Марті Кокольській, китицю квітів і поцілував її. Це був синок Марти Кокольської, Юрко, що недавно на Союзівці так бравурно скакав із трампліна до басейну, — тепер на службі в Дядька Сема. В його особі немов би вітало українське музичне мистецтво, віддавало йому поклін і салют все молоде українське покоління в цій країні. Це покоління завжди буде з нами і при нас, якщо ми дамо йому чи покажемо в ділянці культури щось таке, чим воно може гордитись, а не засоромлено ховати очі в програмку . . .

Ікер

Зенон Стефанів

УКРАЇНСЬКІ НАЗВИ АМЕРИКАНСЬКИХ СТАРШИНСЬКИХ СТУПНІВ

У „Свободі", як також і в інших українських часописах, подавано неправильно старшинську ранґу „комодор" для команданта корабля „Пуебло" Букера та астронавтів з „Аполло-10" Сернана і Янґа. Всі три вони мають ранґу у військово - морській фльоті „командор" (Commander), що дорівнює ступневі підполковника в інших родах військ.

„Комодор" (Commodore) — це перший ступінь адміральної старшини (одна зірка) — рівнозначний із генералом бриґади. У фльоті ЗСА ранґа комодора надається тільки під час війни.

Самозрозуміло, що за таку помилку не можна мати претенсії до редакторів, бо не кожний, крім спеціялістів і ти, що відбули та відбувають службу у фльоті, належно орієнтується в щаблях фльотських і старшинських ступнів.

Натомість до редакторів наших газет я маю претенсії за постійне уживання означень військових ступнів, як наприклад: лейтенант — та ще з нюансами: ляйтенант, лютенант, льойтнант і ляйтнант, — замість по-українськи: поручник; ляйтенант-полковник (а також полковник - ляйтенант) — замість просто: підполковник. Термін „ляйтенант - полковник" в українській військовій термінології цілковитий нонсенс. Ще один приклад: офіцер і підофіцер — по-українськи — старшина і підстаршина.

При цій нагоді зацитую кінцевий уступ, що в певній мірі стосується нашої теми, — із наказу Начальної Команди Галицької Армії ч. 39 з 21 червня 1919 р. Наказ цей підписали: нач. вождь ген. - пор. Греків та нач. штабу армії полк. Тернова:

„Забороняється уживати інших термінів для означення старшин, підстаршин і стрільців, як приписаних, а проте генерал (сотник, поручник і четар), полковник, підполковник, отаман, сотник, поручник, четар, хорунжий, підхорунжий, булавний, старший десятник, десятник, вістун, старший стрілець і стрілець. Слова: офіцер, підофіцер, козак, мужва, як неприпоручені жадними приказами — заборонені".

Слово „мужва" в українській мові має неґативне і погірдливе значення. Приклади із словника Грінченка: „мужва обідрана", „мужва невмивана". Це невдатний переклад з німецької мови Mannschaft — рядовики, рядовий склад.

З цього бачимо, що вже 50 років тому в умовинах війни вище командування дбало про чистоту військового назовництва.

Подаю до користування заінтересованих реєстр старшинських ступнів американських збройних сил з українськими та зукраїнізованими відповідниками. Можливо, що може це комусь і пригодиться у правильному застосовуванні українського назовництва військових ступнів.

А. Армія, Повітряні Війська і Корпус Морської Піхоти:

1. Second Lieutenant — Підпоручник;
2. First Lieutenant — Поручник;
3. Captain — Сотник;
4. Major Майор;
5. Lieutenant Colonel — Підполковник;
6. Colonel — Полковник;
7. Brigadier General — Генерал Бриґади (1 зірка)
8. Major General — Генерал-майор (2 зірки);
9. Lieutenant General

(Закінчення на стор. 3-ій.)

Роман Придаткевич

ВИСТАВА ОПЕРИ АНТОНА РУДНИЦЬКОГО „АННА ЯРОСЛАВНА"

(3)

Арія Анни — вираження болю з нагоди залишення Києва — підносить хід драми до ще більших висот. Тут є коротка чудова перегривка, що дозволяє наступне закінчення арії зробити цілковито задовільним. Закінчуючи цю відслону, дует Анни Ярославни і короля Генріха, завдяки контрапунктичним імітаціям, робить ту частину опери сильною та ефектовною.

Друга відслона третьої дії починається арією-монологом боярина Ігоря, виконаною Іваном Гошем переконливо і милозвучно. А поява графині та її дует з боярином, піддержуваний майже демонічним супроводом оркестри, бо тут рішається справа атентату боярина на короля, робить знову поступ драми актуальним. Інструкція графині, де боярин повинен стояти, а де буде король — додає цій сцені реалізму. По їх відході мала б бути якась сценка, щоб приготовити появу короля перед народом, а також комічний дует чи терцет скомороха з двома жонґлерами (міністрелями). Це випущено, можливо з огляду на невигідну сцену або брак відповідних артистів. Однак, це випущення шкоди для опери не вчинило.

Маленьке замішання на сцені, напевно спричинене загальною перевтомою, сталося, коли хтось із співаків зарано відспівав свою недовгу фразу, яку потім ще раз повторив. Але це вийшло зовсім непомітно і було ще одним доказом, як справно функціонувала мистецька організація.

Вершком драми є невдалий замах на короля і діялог між графинею та боярином, завершений драматичною арією графині Люїзи: „Яка ганьба! Пропало все, пропало!" Сила її монологу і трагедія цієї людини, що її так талановито виражають співачка і оркестрова музикальна канва, спрямовані до слів: „Та влади забажалося! До трону прямувала... Програла і себе, програла я усе, що мала... Прокляття вам усім"! На королівське „Скарайте їх обох! Смерти їм!" — Анна Ярославна вибухає своїм „Не вбивайте! Я виросла на Руському Праві. Немає смертного присуду у нашій Державі!"

Оперу закінчує Анна Ярославна, зворушливою арією „Народе Франції і скоро мій народе!..

Цей текст на закінчення відспівала пані Кокольська так щиро, гарно, матеріяльно, немов добрий ангел нашого Рідного Краю.

На кінець хочу висказати свою суб'єктивну думку про стиль музики Рудницького.

Скаля його музичної мови дуже широка. Композиторськими ресурсами він оперує зі смаком і такими девізами, які для даної ситуації потрібні. Він не переладовує, не є балакучим, його музика не є статичною, але поступає все вперед, скорше або поволіше, відповідно до потреби лібретто.

В початках опери композитор осягає певне враження архаїчности. Дійсно, опера представляє життя в XI столітті. Чотиритактові фрази зі спочинком у четвертому такті оркестра піддержує, не роблячи в четвертому такті ніякого руху. Оркестра чимраз більше здобуває свою незалежність і в дальших сценах опери є не тільки рівнорядним, але часто й домінуючим елементом.

Музика назагал, на мою думку, злегка романтичного характеру з інтелігентним уживанням деяких девіз, які були впроваджені новаторами XX віку. І так, коли я слухав початки опери, мені промайнула в думці музика опери „Орфей", першого великого оперового композитора Клявдія Монтеверді (1576-1643), хоч якоїсь подібности нема, але є шляхетна старовинність. Так само можна протиставити „Анну Ярославну" опері „Отелло" великого Верді, але хіба із-за ґіґантности драми і великих музично сценічних можливостей. Хоч, з другого боку, Верді звернув в „Отелло" увагу на хід музичної акції, а не на затримуючі моменти акції так, як арії, чим також відзначається „Анна Ярославна". Так само любить Антін Рудницький протиставити свою музику музиці Б. Лятошинського. Нам здається, що він у своєму музичному виразі і темпераменті ближчий до музики, особливо „Другої Симфонії", Левка Ревуцького. Це ніяк не мусить бути правдою, а хіба тим стовпом, до якого в нашій музиці примірюємо силу музичного виразу чи спосіб уживання музичних засобів так у конструкції твору, як і в його деталях.

Вистава „Анни Ярославни" здобула собі повний тріюмф завдяки чудовим артистам, яких, здається, старався я виразити.

Свою вдячність, як слухача, я хочу висловити чудовому хореві „Кобзар", цій організації що є джерелом заохоти та інспірації для композитора Антона Рудницького, її музичного директора. І хоч цей хор скромно підкреслює свій напівматоризм, він творить велику національну роботу в розвитку української культури.

З творців опери „Анна Ярославна" належиться щира подяка авторові чудового поетичного лібретта Леонідові Полтаві, співпраця якого з композитором дала такі надзвичайні висліди.

Композиторові Антонові Рудницькому належиться вся честь за так тривко збудовану композицію опери. Без сумніву, ґенерації глядачів будуть подивляти і зворушуватись багатими можливостями його музичнотворчої палети і спроможностями його музично-драматичної архітектури.

Не тільки українське громадянство, але й історія нашої культури будуть вдячні Українському Народному Союзі в Америці за спонзорування вистави „Анни Ярославни". Вітаючи композитора і всіх виконавців, автор вірить, що відіграні дві перші вистави опери були тільки початком її тривалого успіху.

(Кінець)

ЗУСТРІЧ З УКРАЇНОЮ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ти тому, хто знає, як воно було насправді, але її треба прочитати, бо це ще одна з українофобських книжок, якими отруюється серце і мозок американського читача. Це книжка того самого сорту, як [?] та, надрукована в Польщі з наказу комуністів: на її обкладинці залляти́й кров'ю тризуб, як емблема убивства. Тризуб, що є гербом народу, який бореться за свою незалежність! Чи книжка В. Кунічака випадково збігається своєю тенденцією з у Польщі виданою книжкою, сказати не можемо, але зоологічна ненависть до українців і бажання зганьбити ввесь світ за те, що Польща не була готова до війни, не викликають симпатії до автора.

В двадцяту річницю мойого прибуття з родиною до З'єднаних Стейтів Америки, почуваюсь до милого обов'язку зложити якнайсердечнішу подяку

ВП. ПАНСТВУ

МИКОЛІ І МАРІЇ БУРЯК

за спроваджения, харчування, уділення помешкання та поміч у ставлюванню перших кроків в новій країні поселення.

Хай Всевишній винагородить сторицею.

БОРИС ГИЧКО з РОДИНОЮ
в Ірвінгтоні, Н. Дж.

Плат. пол. огол.

УКРАЇНЦІ-ДЕМОКРАТИ!

МЕШКАНЦІ: ASTORIA, L.I. CITY, MASPETH, WOODSIDE, SUNNYSIDE, MIDDLE VILLAGE

Голосуйте 17-го червня 1969 р. за:

JOHN MARMARELLIS

ПРИЯТЕЛЬ УКРАЇНЦІВ НА МІСЬКОГО РАДНОГО В 12-му ДИСТРИКТІ

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ НЕЗАЛЕЖНИЙ КОМІТЕТ:

Ю. ЮРКІВ — Б. ДЕМЧУК
Д-р А. СОКОЛИШИН — І. ШАМЕН

Ню Йорк, Н. Й.

МОЛОДЬ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА О. СУМА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

Учні Школи Українознавства при Осередку СУМА в Ню Йорку в неділю 30 березня віддали пошану Тарасові Шевченкові святковим концертом в залі Дому Організацій Українського Визвольного Фронту.

Вшанування пам'яті Поета відбулося у заповненій залі. Програма творила гарну цілість. Можна лише радіти, що діти і молодь Школи Українознавства славлять Національного Кобзаря словом, піснею та сценічними картинами.

Після відкриття, що його зробив учень Ігор Харук, хор Школи відспівав дуже вдало „Заповіт", потім були поодинокі і збірні декламації та сценічні картини, силами шкільної молоді. Гарне слово про Тараса Шевченка виголосила старша юначка, впорядниця СУМА Ірена Твердовська.

Дуже вдало, на тлі гарно намальованих декорацій, випали інсценізації „Розрита могила", „Гамалія", „Тополя". Такі декляматори як Анна Лавро, Евгенія Кузьмович, Мартуся Йовик, Леся Цебрій, Єлисавета Сидор-Чарторийська і Богдан Твердовський — це направду окраса школи і Осередку СУМА в Ню Йорку.

Присутні в залі батьки, гості й молодь тепло вітали юних виконавців.. Задум дирекції Школи зовсім вдався. Свято на пошану Т. Шевченка силами Школи Українознавства при Осередку СУМА в Ню Йорку цілковито вдалось під кожним оглядом.

Г. Ц-ій

ПЛАСТ

Організація Української Молоді
ОКРУЖНА ТАБОРОВА КОМІСІЯ

„ПИСАНИЙ КАМІНЬ"

повідомляє, що

СЛІДУЮЧІ ТАБОРИ

відбудуться на оселі „Писаний Камінь"

від 12-го липня до 3-го серпня 1969 р.

- ТАБІР для УЛАДУ ПЛ. ЮНАЧОК
- ТАБІР для УЛАДУ ПЛ. НОВАЧОК
- ТАБІР для УЛАДУ ПЛ. ЮНАКІВ
- ПІДТАБІР для УЛАДУ ПЛ. НОВАКІВ

Зголошення враз з адміністраційною оплатою та половиною вплати за табори просимо пересилати на адресу:

Mrs. LIDIA HOLIAN
17480 Clifton Blvd., Cleveland, Ohio 44107
Tel.: 521-8668

Управа ОТК „Писаний Камінь"

Увага! **КОЛ. ВОЯКИ** Увага!
В НЮ ЙОРКУ Й ОКОЛИЦІ!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вже можна набути знимки з Товариської Зустрічі кол. Вояків з Громадянством, яка відбулася 2-го листопада 1968 р. в Ню Йорку в рямках відзначування Золотого Ювілею Листопадового Чину і створення УГА. Є їх два роди, а саме знимка ч. 1, що зображує групу кол. вояків УГА та знимка ч. 2, яка представляє групу всіх учасників згаданої Товариської Зустрічі. Ціна 1 доляр за кожну знимку. Замовлення разом з вартістю замовлених знимок та поштовими значками на їх пересилку слід слати НЕ ПІЗНІШЕ 30-го червня ц. р. на адресу:

Dr. IWAN KOZAK
P.O. Box 76, 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Крайовий Ювілейний Комітет 50-річчя Листопадового Чину і Створення УГА

В обороні Рідної Церкви

18-го травня відбулися у Ню Бронсвіку, Н. Дж., Громадські Збори, скликані Відділом УККА, у залі української католицької церкви. Відкрив нараду голова Відділу УККА Д. Геча, молитву провів о. крилошанин В. Танчак. До почесної президії увійшли: о. крил. В. Танчак, п-і А. Ратич і дир. О. Цісик, а нарадою проводила ділова президія у складі: проф. д-р І. Головінський, інж. Б. Тарнавський і інж. Я. Букачівський.

Доповідь про сучасне становище Української Католицької Церкви виголосив В. Качмар — голова Т-ва за Патріярхальний Устрій УК-Церкви. Доповідач проаналізував загрозливий стан нашої Церкви так на Рідних Землях, як і у вільному світі: там посилений наступ Москви, арешти й переслідування священиків і вірних, а тут, у вільному світі — брак єдности між владиками нашої Церкви є причиною, що досі не відбувся Синод і не завершено УКЦеркви Патріярхатом; замала увага до рідної мови.

У дискусії брали участь о. крил. Танчак, інж. Тарнавський, Я. Ощудляк, Слободян, інж. Котис, п-і Стецик й інші, висуваючи низку наболілих питань. Всі, одначе, висловили надію, що наші владики в ЗСА візьмуть участь у Синоді, який скличе Верховний Архиєпископ Кир Йосиф, і допоможуть нашим священикам і мирянам захистити нашу Церкву перед небезпеками.

Учасники наради, здебільшого представники організацій і товариств з таких місцевостей, як Ню Бронсвік, Бавнд Брук, Перт Амбой, Картерет, Метачин, Сомерсет, Менвіл, Плейнфілд і Піскатавей, схвалили низку резолюцій, переcланих нашим владикам у ЗСА і до папи та апост. делеґата у Вашингтоні. Рішено також посилити та пожвавити акцію висилки меморіялів до Апостольського Престолу за створення Патріярхату УК-Церкви і Синоду наших Владик.

Н.Н.

УКРАЇНСЬКІ НАЗВИ АМЕРИКАНСЬКИХ СТАРШИНСЬКИХ СТУПНІВ

(Продовження зі стор. 2-ій)

Б. Військово-морська Фльота:

1. Ensign — Хорунжий;
2. Lieutenant Junior Grade — Підпоручник;
3. Lieutenant — Поручник;
4. Lieutenant Commander — Підкомандор;
5. Commander — Командор;
6. Captain — Капітан;
7. Commodore — Комодор (1 зірка);
8. Rear Admiral — Контр-адмірал (2 зірки);
9. Vice Armiral — Віце-адмірал (3 зірки);
10. Admiral Адмірал (4 зірки);
11. Fleet Admiral — Адмірал Фльоти (5 зірок).

— Генерал-поручник (3 зірки);

10. General — Генерал (4 зірки);
11. General of the Army — Генерал Армії або (of the Air Force) Повітряних Сил (5 зірок).

В 6-ту БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ
наших Найдорожчих і Улюблених ДОНЕЧОК

бл. п.
ХРИСТИНИ і ВІРИ РАДЬО

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 15-го червня 1969 р. о год. 8-ій ранку

в церкві св. МИХАЇЛА в ГАРТФОРДІ, Конн.

В цю сумну і болючу хвилину, просимо всіх Приятелів і Знайомих згадати їх в своїх святих молитвах.

Горем прибиті:

РОДИЧІ І БАБЦЯ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
у глибокому смутку повідомляє, що
3-го червня 1969 року помер

Проф. Д-р ЗІНОВІЙ ЛИСЬКО

дійсний член і керівник Музикологічної секції Академії.

Дружині Покійного Євдокії, Родині і Друзям висловлює глибоке співчуття

УВАН у США

Замість квітів на свіжу могилу

д-ра Богдана Кентржинського

професора історії Упсальського університету коло Штокгольму, історика, автора праць на українські історичні теми в українській та інших европейських мовах, що упокоївся в Бозі на 50-му році життя, 22-го травня 1969 року в Штокгольмі в Швеції, у вияв найщирішого співчуття Родині Покійного та нашого глибокого смутку, складаємо 30.00 долярів на Українську Вільну Академію Наук.

НАДІЯ і РОМАН ЩУКИ з Родиною

Замість квітів на свіжу могилу Незабутньої

бл. п. КЛИМЕНТИНИ МИГАЛЬ

складаю 10.00 долярів
на церкву св. Софії в Римі.

Мгр. Степан ВОЛЯНСЬКИЙ

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ

ГОЛОВНА УПРАВА

КАЛЕНДАРЕЦЬ ТАБОРУВАННЯ ЮНАЦТВА СУМА НА 1969 РІК

I. ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНІ ТАБОРИ

1. ОСЕЛЯ СУМА В ЕЛЛЕНВІЛЛ, Н. Й.

1-ша тура для: від 29 червня — 19 липня
а) Молодших Юначок
б) Молодших Юнаків
в) Старших Юначок
г) Старших Юнаків

2-га тура для: від 20 липня — 9 серпня
а) Молодших Юначок
б) Молодших Юнаків
в) Старших Юначок
г) Старших Юнаків

3-тя тура для: від 10 серпня — 24 серпня
а) Молодших Юначок
б) Молодших Юнаків

2. ОСЕЛЯ СУМА В БАРАБУ, ВІСКАНСИН

1-ша тура для: від 12 липня — 2 серпня
а) Молодших Юначок
б) Старших Юначок

2-га тура для: від 2 серпня — 23 серпня
а) Молодших Юнаків
б) Старших Юнаків

3. ОСЕЛЯ СУМА „КИЇВ", ДІТРОЙТ, МІЧ.

від 6 липня — 20 липня
а) Молодші Юначки
б) Молодші Юнаки
в) Старші Юначки
г) Старші Юнаки

4. ОСЕЛЯ СУМА „ХОРТИЦЯ", КЛІВЛЕНД

від 6 липня — 20 липня
а) Молодші Юначки
б) Молодші Юнаки
в) Старші Юначки
г) Старші Юнаки

5. ОСЕЛЯ СУМА „ХОЛОДНИЙ ЯР", БОФАЛО

від 6 липня — 8 серпня
а) Молодші Юначки
б) Молодші Юнаки
в) Старші Юначки
г) Старші Юнаки

II. ВИШКІЛЬНІ ТАБОРИ

1. ОСЕЛЯ СУМА В БАРАБУ, ВІСКАНСИН

від 28 червня — 12 липня
а) для Впорядників 1-го ступеня
б) для Впорядників 2-го ступеня

2. ОСЕЛЯ СУМА В ЕЛЛЕНВІЛЛ, Н. Й.

від 10 серпня — 24 серпня
а) для Впорядників 1-го ступеня
б) для Впорядників 2-го ступеня
в) для Виховників 1-го ступеня

III. СПЕЦІЯЛЬНІ ТАБОРИ

1. ОСЕЛЯ СУМА В ЕЛЕНВІЛЛ, Н. Й.

від 25 серпня — 1 вересня
підготовчий табір до Ювілейного Здвигу СУМА для:
а) Старшого Юнацтва
б) Дружинників

2. МАНДРІВНИЙ ТАБІР ДО ЕВРОПИ

від 1 серпня — 30 серпня
для Старшого Юнацтва і Дружинників

1. Відпочинково-Виховні табори влаштовують Округові Таборові Комісії, тому за ближчими інформаціями належить звертатися на адреси:
   1. Чикаґо: 2457 W. Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622, Tel.: HU 6-4204
   2. Дітройт: 4655 Martin St., Detroit, Mich. 48210
   3. Клівленд: 2190 Professor St., Cleveland, Ohio 44113
   4. Бофало: 562 Genesee St., Buffalo, N.Y. 14204
   5. Еленвілл: Resort Center of U.A.Y. Ass'n, Inc., Route 209, Ellenville, N.Y.
2. Вишкільні і Спеціяльні табори влаштовує Головна Управа СУМА при співучасті Округових Таборових Комісій, тому за інформаціями треба звертатись на адреси:
   1. ГУ СУМА в Ню Йорку: P.O. Box 211 Cooper Sta., New York, N.Y. 10003
   2. Осередок СУМА ім. М. Павлушкова в Чикаго: (тільки в справі вишкільного табору на Оселі СУМА в Барабу): 2457 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. Tel.: (312) HU 6-4204.
3. Анкети зголошення до всіх таборів та інформації можна також одержати у всіх місцевих Осередках і Відділах Юнацтва СУМА.
4. Головна Таборова Комісія звертає увагу всім Управам Осередків, Булавам Відділів Юнацтва та всім ВШановним Батькам Юнацтва СУМА, що кожний юнак і юначка СУМ є зобов'язані кожного року відбувати табори визначені Правильником Юнацтва СУМ. Тому кличемо всіх до тісної співпраці, що принесе користь в першу чергу нашій доростаючій молоді.

ЧЕСТЬ УКРАЇНИ! *ГОТОВ БОРОНИТИ!*

За ГУ СУМА:

Е. ГАНОВСЬКИЙ (—)
Голова

Т. ОЛЕЩУК (—)
Керівник Юнацтва

СТЕМФОРДСЬКА ДІЄЦЕЗАЛЬНА ХАРИТАТИВНА КАМПАНІЯ

ВНИЗУ ПОДАЄМО ІМЕНА И ВИСОТУ ПОЖЕРТВ ЦИХ НАШИХ ДОБРИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ, ЩО ЇХ ПРОПУЩЕНО У ЗАГАЛЬНОМУ РІЧНОМУ ЗВІТІ 1968 Р. МИ ПЕРЕПРОШУЄМО ЇХ ЗА ЦЮ ПОМИЛКУ И ПРОХАЄМО ЧЕМНО НАМ ВИБАЧИТИ.

о. монс. СТЕФАН І. ХРЕПТА
Директор Фонду

AMSTERDAM, N.Y. — St. Nicholas
$ 25.00 Mary Sysock

HARTFORD, Conn. — St. Michael
$ 25.00 Mr. & Mrs. Wasyl Ciupka
Mr. & Mrs. Joseph Danyliw
Mr. & Mrs. John Dydyn

HEMPSTEAD, N.Y. — St. Vladimir
$125.00 Mr. & Mrs. John Pawluk, Sr.
$ 50.00 Mr. Myroslav Lomaga
$ 30.00 Mr. & Mrs. Steve Kornova
Mr. & Mrs. Onuphry Stecko
$ 25.00 Mrs. Anna Andruchiw
Mr. & Mrs. Michael Boris
Mr. & Mrs. Stanley Matusewicz
Mr. Dmytro Melnyk
Mr. Volodymyr Szpaczynsky

NEW YORK CITY, N.Y. — St. George
$100.00 Mr. & Mrs. Bohdan Lastowecky
$ 60.00 Mr. & Mrs. Michael Milanytch
$ 50.00 Mr. & Mrs. Wasyl Jawdoszyn
Mr. & Mrs. Michael Pyrsky
Mr. & Mrs. Wolodymyr Sushkiw
$ 30.00 Mr. & Mrs. Stephen Halayda
Mr. & Mrs. Iwan Lozynskyj
Mr. Michael Roscishewsky
Miss Stephanie Stetz

NEW YORK CITY, N.Y. — St. George
$ 25.00 Mrs. Catherine Bilinsky
Mr. & Mrs. Wasyl Dobrianskyj
Mr. & Mrs. John Dobry
Mr. & Mrs. Myroslaw Kuczma
Mr. & Mrs. Michael Metrinko
Mrs. Anna Markewycz
Mr. & Mrs. Wasyl Natyna
Mr. & Mrs. Jaroslaw Padoch
Mr. & Mrs. Jaroslaw Salecki
Mr. & Mrs. Stephan Slywocky
Andrew & Lydia Zakrewsky

SOUTH DEERFIELD, Mass. — Holy Ghost
$ 50.00 Miss Olga Doskocz
Mr. Stephen Mychaylyshyn
Mr. & Mrs. Andrew Tchir
Mrs. Anastasia Winiczek

SPRING VALLEY, N.Y. — Ss. Peter & Paul
$ 25.00 Mr. & Mrs. Michael Zedyko

STAMFORD, Conn. — St. Vladimir
$100.00 Mr. & Mrs. George Lytwyn and Family

TERRYVILLE, Conn. — St. Michael
$ 25.00 Miss Kathryn Tishon

WATERVLIET, N.Y. — St. Nicholas
$ 25.00 Michael D. Saluga

STAMFORD DIOCESAN FUND

161 GLENBROOK ROAD — STAMFORD, CONN. 06902

У КОНКУРСІ СКРИПАЛІВ У КАНАДІ БЕРЕ УЧАСТЬ МОЛОДИЙ СКРИПАЛЬ ІЗ ХОЛМЩИНИ

Монтреаль. — У Міжнародному конкурсі скрипалів, що відбувається в Монтреалі від 31 травня до 17 червня, бере участь уродженець Холмщини, студент Львівської консерваторії, потім перевезений у Москву і випускник Московської консерваторії ім. П. Чайковського скрипаль-віртуоз Олег Криса. Грає на скрипці з шести років. У 1963 р., як „совєтський молодий скрипаль", переміг на Міжнародному конкурсі ім. Паґаніні в Ґенуї, в Італії, скрипалів з тринадцяти країн. Газета „Кор'єре делля Сера" тоді писала, що „Олег Криса достойний взяти в руки інструмент Гварнері, на якому грав Нікольо Паґаніні". Молодий скрипаль удостоївся чести грати на тій скрипці. Про наслідки найновішого конкурсу в Монтреалі, зокрема про успіхи Олега Криси відомостей ще немає.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. І. Д., Трой: Вістку радо використали, але „Свобода" не має ніяких можливостей друкувати всіх тих численних резолюцій, що надсилаються з наших громадських зібрань, з'їздів тощо.

ВШ. Петро В., Чикаґо: Ми одержали чимало голосів у відгомін на статтю про слово „русифікація". Деякі вже використали, а деякі, включно з Вашим, відкладаємо до архіву.

ВШ. Василь Б., Ню Йорк: Можемо Вас запевнити, що наша редакція тільки вдячна за всі одержувані листи та матеріяли і прочитує їх з найбільшою увагою. На жаль, не всі матеріяли надаються до друку. До таких належить і Ваш лист.

ВШ. Б. Одежинський, Філядельфія: Радо задовільнили б побажання членів 216 Відділу УНС і подали б більше інформацій про новозбудований храм св. Софії в Римі і його посвячення, але — на жаль — самі таких інформацій не маємо. Постараємось їх здобути. Коли мова про посвячення, то знаємо, що остаточна дата цієї урочистости ще не встановлена.

ВШ. М. Ч-ний., Дітройт: Дякуємо за пораду не друкувати в „Свободі" матеріялів, які не відповідають історичим фактам. Скористаємо з цієї поради і Вашого листа не надрукуємо.

ВШ. Е. Г., Гартфорд: „Свобода" виставляє рахунки тільки за друк оголошень, а за друк дописів не бере жадної оплати. Очевидно, „Свобода", як і кожна газета, з вдячністю приймає кожну пожертву на пресовий фонд, але ці пожертви не мають впливу на друк будь-якого допису, якщо він до друку не надається. Ваш допис радо використаємо.

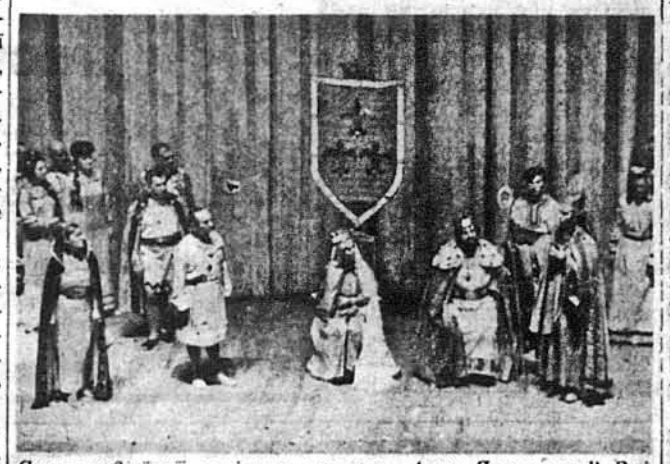
ВШ. О. С., Алабама: Дякуємо за „Келих життя". Збережемо в архіві.

ВИСТАВА ОПЕРИ АНТОНА РУДНИЦЬКОГО „АННА ЯРОСЛАВНА"

(До статті Р. Придаткевича на стор. 2-ій)

Опера „Анна Ярославна": У кімнаті князівни Анни у Вишгороді біля Києва, дія 2, відслона 2: Анна Ярославна — Марта Кокольська вітає графиню Люїз Монморансі — Галину Андреадіс, із французького посольства. Світлив О. Старостяк.

Сцена з 3-ої дії, весільна, з опери „Анна Ярославна". Зліва до права: графиня Люїз Монморансі — Галина Андреадіс, боярин Ігор — Іван Гош, Анна Ярославна — Марта Кокольська, король Генріх І — Лев Рейнарович, Кардинал Парижу — Андрій Добрянський. Світлив на прем'єрі в Ню Йорку О. Старостяк.

Філядельфія вітала письменника Анатоля Галана

Літературно - Мистецький Клюб у Філядельфії закінчив свій весняний сезон літературним вечором влаштованим 17-го травня для письменника Анатоля Галана.

Голова Літ. Мист. Клюбу, д-р В. Рудницький привітав гостя з Рочестеру теплим словом, і в глибоко-змістовній промові пройшов довгий творчий шлях Анатоля Галана, що позначився на еміґрації одинадцятьма друкованими творами. Зупинившись коротке на кожному творі, д-р В. Рудницький підкреслив, що він зараховує письменника А. Галана, він же - гуморист Іван Евентуальний, новеліст Андрій Чечко та А. Калиновський, не до легкого жанру письменник і в - гумористів, а до плеяди поважних, довготривалих мистців слова, що надовго залишаться в українській літературі. Присутні на залі щиро погодилися з доповідачем і були вдячні голові Літ. Мист. Клюбу за таку змістовну доповідь про творчість Анатоля Галана, що писав під різними прибраними прізвищами.

Про самого себе А. Галан поінформував присутніх, що його батько був священиком, і ця причетність сина до родини священика тяжко відбивалася не тільки на його творчості на батьківщині, а й на житті, що стелилося тяжкими шляхами, поневіряннями та переслідуванням.

Мистецьку частину Літературного вечора виповнили мистці Володимир та Юлія Шашаровські, читаючи на зміну твори А. Галана.

Пані з 44-го відділу СУА частували всіх на залі смачними медівниками, здебільша власного виробу. Вечір закінчився товариською гутіркою, під час якої присутні мали змогу придбати твори письменника Анатоля Галана й отримати автограф.

З. Дончук

З родинного свята п-ва М. і К. Піґанів 150 дол. на народні цілі

У неділю 27 квітня приятелі родини Михайла і Катерини Піґанів у Гартфорді, Конн., урядили святково-ювілейний обід з нагоди 25-ліття їхнього подружжя, в залі УНДому при участі близько півтори сотні їхніх приятелів і знайомих. Ювіляти тішаться пошаною і симпатією української громади за їхню жертвенність на церковні і національні цілі. Пан М. Піґан працював організаційним референтом УНДому кілька років, де з дружиною вложили багато часу і жертвенної праці. Їхні діти, Стефан, Анна, Марія і Богдан — студіюють, виховуються в національному дусі, належать до УНСоюзу. Ювіляти, зворушені сердечним прийняттям з нагоди їхнього срібного ювілею, пожертвували 150 дол. на народні цілі. З того призначено по 25 дол. на: Українську Католицьку Церкву, Духовну Семінарію в Стемфорді, Ю.СУМА, Визвольний Фонд і на українську програму радіовисильні в Мадриді. Іменем гостей дир. Р. Романишин побажав Ювілятам щастя, здоров'я і многих літ! Г.

Озон Парк, Н. Й.
ПОКЛІН ШЕВЧЕНКОВІ

Комітет об'єднаних українських організацій в Озон Парку влаштував 23 березня Шевченківське Свято. У чепурній церковці Покрови Божої Матері, у невеличкій виповненій вщерть залі, відбулося щось таке рідне і миле серцю, що годі замовчати.

На тлі зворушливої декорації, що символізувала Київ та св. Володимира з хрестом над Дніпром, а також статую Свободи Америки, церковний хор під дириґентурою Богдана Крушельницького відспівав „Заповіт" і потім ще одну пісню. Місцевий парох о. Любомир Мудрий виголосив відповідну промову.

Слідуючою точкою була доповідь студента Ю. Романціва. Тоді молоде юнацтво під керівництвом п-ні Ірини Біскуп відспівало дві пісні: „Покін тобі, Тарасе" і „Реве та стогне", а також продеклямували збірну деклямацію „Шлях до слави". Першу частину закінчили учні школи українознавства знову збірною деклямацією „Слава Кобзареві".

У другій частині на сцені був чудово розмальований сад, дерева, бузяче гніздо далеко на хатині. Першою точкою було виконання сценічної картини Романа Завадовича „Прощай, Кирилівко" учнями школи українознавства під управою п-ні Білостоцької. Діти були добре підготовані. Пластове юнацтво виконало також дві збірні деклямації: „Я знаю Шевченка" та „Поклін Тарасові". На кінець чарівний ансамбль бандуристів з Гемпстеду під кер. о. Сергія Кіндзерявого-Пастухова виконав дві пісні „По діброві вітер віє" та „Думи мої". Присутні бурхливими оплесками випросили ще три наддатки.

Велике признання належиться цілій Озонівській громаді, яка гарно зорганізована на кожному відтинку: церква, школа українознавства, СУМА, Пласт та хор.

Найбільше признання належить поодиноким родичам, які приносять свій труд майже кожного дня. Треба згадати родину Ірини та Олега Гарматій: О. Гарматій зайнявся оформленням сцени та взагалі зорганізуванням цієї академії. Їхні син і дочка є членами групи бандуристів, які виступали на академії. Декорації виконав п. Теодозій Колодій.

Стефанія Чорна

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!